

Frk. Anna Olsen (Kbhvn.) oplæste Regnskaberne for Dansk Kvindesamfund og »Kvinden og Samfundet«, hvorefter Uddrag har været aftrykt her i Bladet. Der udtaltes almindelig Tilfredshed med Resultatet af disse. Saa vel Regnskaber som Overslaget, der ikke indeholdt noget nyt, blev enstemmig godkendt.

VIII. Agitationsugen for Kvinders politiske Valgret (fra d. 18.—25. Sept. 1910).

Fællesstyrelsen.

Det vedtoges at ordne denne gennem Distriktsformændene, hvis Navne og Adresser vil findes under »Foreningsmeddelelser«.

Offentligt Forhandlingsmøde.

IX. Hvad kan Dansk Kvindesamfund gøre for at fremskynde den offentlige Forsorg for Enker og deres Børn?

Københavnskredsen.

Cand. polit. Ragna Schou, (Kbhvn.). I Lovgivningen er der i de senere Aar her i Danmark sket en Del Forandringer til Gavn for Kvinder og Børn. Der er dog endnu Punkter, som stærkt trænger til at forbedres og bl. disse findes ét, der træder særlig stærkt i Forgrunden, fordi det virker saa grelt, siden vi fik forbedret Kaarene for Børn fødte uden for Ægteskab og for disses Mødre, — jeg tænker herved paa det Punkt, der hedder: »ubemidlede Enker med uforsørgede Børn«; thi vor Lovgivning har hidtil ikke befattet sig meget med Enkeforsørgelse, skønt der i Følge statistiske Opgørelser findes ca. 100,000 Enker i Danmark.

De maa dog ikke tro, at alle disse 100,000 Enker er ubemidlede, uforsørgede eller at de alle have Børn; thi i dette Tal er medregnet alle Enker uden Henblik paa andet end netop dette ene. Naar man fradrager alle forsørgede Enker og Enker over 60 Aar, som bliver hjulpet ved Alderdomsforsørgelse, *menes der* — thi nøjagtigt vides det endnu ikke — at der kan fradrages saa mange, at der bliver ca. 30,000 Enker her i Landet, der ved Arbejde og Hjælp fra andre skal klare for sig og sine. Hvor mange Børn disse Enker har at forsørge og opdrage vides heller ikke endnu, men de er jo ikke saa ganske faa.

Som Livet nu former sig og leves er den enligstillede Kvindes Kamp for Brødet jo ubarmhæjertig haard; man glæder sig, naar en saadan Kvindes Børn kan hjælpe hende, — men det er og bliver dog alligevel galt, naar et Hjem kun kan holdes oppe, ved min-

dreaarige Børns Hjælp. Jeg skal ikke trætte Dem med Eksempler, vi kender mange af eget Selvsyn, og Kv. og Sf. har desuden nylig indeholdt Eksempler, der fuldt ud viser, at paa dette Punkt er Nød paa Færde.

Nu kan De spørge mig: hvad har da Lovgivningen gjort paa dette Punkt? Jeg kan kun svare: saa godt som intet. Det er den private Godgørelighed, der hidtil har hjulpet efter bedste Evne.

Vi maa derfor være glade for det Forslag til Lov, som Socialdemokratiet har indbragt til Rigsdagen og glade over, at dette Forslag har mødt den største Velvillie fra de forskellige politiske Partier, saaledes at det forhaabentlig snart — kan føre til en god Lovgivning paa dette trængende Punkt af Samfundets Ordning.

Første Stykke af § 1 i Lovforslaget, som i afvigte Rigsdagssamling kom til 1ste Behandling, lyder saaledes:

»Her i Landet forsørgelsesberettigede Enker efter Personer, henhørende til de i Lov Nr. 85 af 12. April 1892 om anerkendte Sygekasser § 6 nævnte Samfundsklasser, som ere henviste til at ernære sig ved personligt Arbejde, og hvis Indtægt er væsentlig ringere end Familiens Indtægt i den afdøde Forsørgers Levetid, eller som efter Kommunalbestyrelsens (i København Magistratens) Skøn ikke kunne erhverve det fornødne til deres uforsørgede Børns forsvarlige Underhold og Opdragelse, have Ret til af det offentlige at oppebære en Understøttelse til hvert Barns fyldte attende Aar, lig det Normalbidrag, der i Henhold til Lov om Mødre udenfor Ægtekabet og deres Børn ydes disse Mødre. Den saaledes ydede Hjælp har ikke Fattighjælps Virkning.«

De andre §§ drejer sig udelukkende om den nærmere Ordning af Ansøgn. om Understøttelse, Udbetaling af denne o. lign.

Af den Tale, hvormed Ordføreren for Forslagsstillerne anbefalede Forslaget, skal jeg tillade mig at anføre nogle Linier:

»Det Spørgsmaal, Lovforslaget her tager Sigte paa, er et ganske betydeligt Spørgsmaal, og Forholdet er det, synes jeg, at det i allerhøjeste Grad tiltrænges at faa tilvejebragt lovordnede Forhold paa dette Omraade. Saaledes som vi har det nu, er Enkernes og de faderløse Børns Stilling i de allerfleste Tilfælde i allerhøjeste Grad uheldig. Medens man for de udenfor Ægteskab fødte Børns Vedkommende har vedtaget Love, der bestemmer, at der skal ydes til deres Underhold og Opdragelse et